

1. מנוחות כת:

אמר ר' יודה אמר רב: בשעה שעלה משה למרום מצאו להקב"ה שושב וקשר כתרים לאותיות. אמר לפניו: רבש"ע מי מעכבר על ידך? אמר לו: אדם אחד יש עתיד להיות בסוף מה דורות ועקיבא בן יוסףשמו שמו שעתיד לדורש על כל קוץ וקוץ תילין של הלוות. אמר לפניו: רבש"ע הראה לו. אמר לו: חזר לאחרוך. הלו וישב בסוף שמונה שורות ולא היה יודע מה הן אומרים. תשח כחו (של משה), כיון שהגיעו (רבי עקיבא) לדבר אחד, אמרו לו תלמידיו: רב מניין לך? אמר להן: הלכה למשה מסיני. נתינשה דעתו.

2. סנהדרין דף צוב (ראה מהר"ץ חיות ז"ל שם)
'םבני בניו של המן למדנו תורה בבני ברק.'

3א. ר' צדוק הכהן מלובلين - אוור זרוע לצדיק עמוד טז

ולכך רבי עקיבא היה בן גרים משורש רע כדי שידע לברר עניין הרע ולנקותו, אבל משה רビינו ע"ה בן עמרם שמת בעטיו של נחש... ומאב כזה נולד משה רביינו ע"ה שהוא יסוד התורה שבכתב שהוא הארת איך לעבד ה' יתברך שהוא נולד כשאין שום חסרונו ונטייה על הזולות רק הידיעה ברע בלבד שלזה הוא צריך תורה להורות לכת בתוב...ולכך משה רביינו ע"ה נקרא עבד ה' שהוא מדריגת עבדיי ורבי עקיבא מדריגת ולא עבדים לעבדים.

3. ברכות דף יא/ב

'כל' - היא קרי של כתיב 'ר'ע': "עשה שלום ובורא רע... כתיב רע וקרין הכל לשנא מעלייה.

3א. שמונה קבועים / קבוע א / תשפז?

אין עוד מלבדו - אם כן הכל הוא מחויב, כי כל האפשרי אינו באמת מצוי, והימוחיב הוא ההפך מהמצו הנסי. ובעוות טוב זה גנוו שורש השרשים של הרע, הטעון בנסים, באפשרות, וטעון הכל חوب וטבע, כופר בחידוש ואומר קדומות, מפני שרוח פנימי גבוהה מעל גובה מתנוצץ בו.

4. מהר"ל ספר חזושי אגדות א, קכב - מסכת ראש השנה

העולם הזה הוא גשמי ויש בו שבעה אבל השכלי הוא על הגשמי הוא שבעה על שבעה. אבל החמשים הוא נגד מה שהעולם יש אחדות ובזה מתייחס במה אל העלה יתברך, והשער הזה כולל כל השערים וקשר ומאחד הכל, ומפני כן לא נמסר למשה כי אין מגיע לשם שהוא בעולם הזה אשר הוא מייסוד על שבעה, ועוד כי השער הזה במה שהעולם הוא אחד ומתדמות במה אל העלה יתברך ולכך השער הזה הוא אל העלה מיוחד והבן זה.

5. מהר"ל ספר חזושי אגדות א, קכב - מסכת ראש השנה.

מ"ט שעריו בינה הם שיכים לאדם שהוא בעולם, אבל שער החמשים הוא אל הש"י בעצמו כי השער הזה הוא ההשגה באמיתת עצמו ואמיתת עצמו לא נודע אל זולתו ורק לעצמו ית', ולכך אמר כי שער החמשים לא נמסר למשה רק מ"ט שערים...

6. אורות / זרעונים /

הפסק מכרח להיות בין תכנן האידיאל המפשיט של מגמות הכל ובין המתגלת ממנו בהוויה בפועל, בין הכוונה הטובה המזרחת לאדם ברום גבה חייו הרוחניים ובין הרוח המלווה תמיד לישר מעשייו ודרךיו. אם לא ההבדל הדרמטי הזה הייתה צורת המעשה כליה מתתששת, החוויה לא הייתה עומדת על צביוונה, חוקים וגבולים לא היו נשמרם, תוכנות קבועות וערכיהם מגבילים המיסדים עולם ומלאו לא היו עומדים.

7. ספר גבירות השם - הקדמה שלישית

וזרוו (של יושו) הוא השניות שיש בעולם... וכל זמן שזרעו של עמלק בעולם אין כאן אחדות בעולם, וכאשר אין אחדות בעולם אין שמו שהוא אחד נגלה בעולם. ()

לא. ספר גור אריה על שמאות - פרק יז פסוק טו

וכאשר השניות בעולם אין שלימות מלכותו נמצא, לכך אין הכסא שלו עד שיכלה כל זרוו של עשו, ואז לא יהיה שניות בעולם, ואז "יהיה כי אחד ושםו אחד"

8. או"ה"ק בetzat

מידת האהבה השוריה בנסיבות הצדיקים היא כוללת את כל הבראים כולם, ואינה מוציאה מן הכלל שום דבר ולא עם ולשון, ואפיו עמלק אין נמהה כי-אם מתחת השמים, אבל על ידי הזיכוך מתעללה הוא לשורש הטוב, אשר הוא מעל לשמים, ונכלל הכל באהבה העלונית, אלא צריך כח גדול וטהרה עצומה לייחוד נשגב זה ()

9. חזקאל פרק לו, טז-יז

ואתה בנו אקסם קח לך אקס אקס וכתב עליו ליהוּקה ולגְבִנִי יְשָׁרָאֵל תְּבָרֹן וְלַקְחֵשׁ אֶפְקָד וְקַתּוֹב עָלָיו לְיֹסֵף אֶפְקָדִים בְּזִקְדֵּךְ ()

9א. אורות הקדש ג עמוד פה

אבל מידת הקדשה העלונית, שהיא השאיפה האצליית, באה אחורי שהשכל מתמזג עם הרצון, עד שאין להם כלל אותו הטבע, ואוֹתָה התכוונה שיש לכל יסוד מהם בפני עצמו, אלא אור של איזה מה חדש יוצאה ממיוזגים בצביוון של דעת המלא תפארת,

המופיע נשמות יסודיות לבני עולם יודי עד ().

9ב. ספר בעל שם טוב על התורה - פרשת בראשית קעט

אמרו רבוינו זיל חנוך תופר מנעלים היה ועל כל תפירה ותפירה היה מייחד קודשא בריך הוא ושכינתיה ע"ש, דהמחשבה נקרא אין סוף הויה, והמעשה הוא אדני. ואשר מחבר המעשה עם המחשבה, בעת עשיית המעשה, נקרא יהוד קודשא בריך הוא ושכינתיה).

ספר לשם שבו ואחלמה - ספר הדע"ה חלק ב - דרוש ג ענף ו

ונמצא כי התיקון דמעשה בראשית היה עדין בסוד הפירוד כי בו נעשו ונבנו כל העולמות הנפרדים אבל התיקון האחרון הוא יהיה בסוד היחוד ליחסם כולם ולהבאים לסתוד האחדות כנ"ל ... דאותו התיקון דסתוד האחדות הנה זה ניתן לאדה"ר ולישראל ע"י התורה והמצואה. ()

10. ספר ישעיה פרק יא

(ח) וְשַׁעַשְׁעַ יָזַק עַל חֶרְפָּתוֹ וְעַל קָמֹרָת צְפֻעָזִי גָּמוֹל יְדוֹ קָהָה: